

Leto III.

NA MEJAH

Štev. 11.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO

Jesenice, 1. junija 1938

Ta strašna negotovost

Družabni položaj je danes tak: človeška družba je razdeljena v glavnem v dva dela, v dva odbijajoča se razreda: v razred »kapitalistov« in v razred »proletarcev«. Z izkoriščanjem iznajdb in zlasti z uporabo strojev se stalno z neverjetno naglico povečava proizvodnja. Seveda to samo po sebi še ni nikako zlo, saj je to le kopičenje dobrin. Zlo je samo v tem, da se te dobrine kopičijo v korist le enemu razredu. Dobiček se steka samo lastnikom kapitala (tovarni, strojev, surovin, denarja), delavske plače so pa za življenje po večini neprimerne, ker so nezadostne. S temi plačami bi morda mogel shajati samec, toda z njimi delavec navadno ne more zadostno preživljati družine, ne si zagotoviti življenja, ko bo svoje moči izčrpal ter se bo postaral ali vohče onemogel. Še manj je poskrbljeno za primere, če delavec oče umrje in ostane vdova z nepreskrbljenimi mladoletnimi otroci brez vseh sredstev.

Toda danes nočemo govoriti o plačah. Pokazati hočemo samo na zle posledice neurejenega proizvodnje. Proizvajanje izdelkov je danes popolnoma prepuščeno tovarnarju, podjetniku. Prosto mu je dano, ali dela sploh kaj na zalogo ali pa samo za odjem sproti. Prosto mu je tudi, ali nakopiči zaloge, kakor mu drago. Ker nad proizvodnjo ni nobenega nadzorstva in pri današnjih nepovezanosti stanov podjetniki niti ne morejo imeti zadostnega pregleda, koliko lahko proizvajajo konkurenca in koliko je konkurenca mogoče že natrpala zaloge in nasitila trg, se dogaja, da proizvodi obležijo. Posledica je ta, da se mora obrat skrciti ali celo ustaviti. Navadno je to sicer tudi proizvajalcu v škodo, toda neprimerno bolj zadene taka ustavitve obrata delavca, ki kar na lepem postane brezposeln. Kolikokrat gre delavec zvečer k počitku z lepimi načrti, kako si bo uredil življenje, čeprav s skopim zaslužkom, — toda ko pride drugi dan v tovarno ali obrat, ga mrzlo obvestijo, da se bo ta ali oni del obrata skrčil ali ustavil in da je čez 14 dni brez dela, to se pravi, brez zaslužka, brez hrane, njegovo življenje je zavozilo v temno ulico, ki je ne pozna in ne ve, kako dolga je in ali vohče vodi v svetlobo...

Negotovost spada med najstrašnejše oznake današnjega delavskega položaja. Res je, da tudi

kmet ne živi v nebesih in si mora s trdim delom in potom v obrazu izbijati vsakdanji kruh iz zemlje. Tudi njega zadevajo nesreče in tudi on ni nikoli brez večjih ali manjših skrbi. Polje mu lahko uničijo nevihte in neurja, živini vedno preti bolezen in mu lahko kar na lepem pogine, na trgu padejo cene njegovih pridelkov, zrastejo pa cene blagu, ki ga on kupuje. Toda popolno uničenje kmetu v resnici nikoli ne preti. Pri vseh nezgodah mu nekaj še vedno ostane. Pri delavcu je pa zelo pogosto, da se mu z izgubo službe zapre edini vrelec, iz katerega zajema telesno življenje.

Pri urejevanju teh razrvanih družabnih razmer, katere je rodil liberalni kapitalizem minulega stoletja, imamo načrte in cilje. Mi smo prepričani, da je v stanovski ureditvi države in človeške družbe najbolj naravna in najhitrejša od pomoč temu strašnemu zlu. Storit moramo vse, da ta cilj kar mogoče hitro dosežemo. Toda čez noč se to vendar ne more izvesti. Do končnega cilja nas loči prehodna doba. V tej prehodni dobi je treba z zasilnimi odredbami pomagati in celiti vsaj najhujše rane. Med te spada prav gotovo v prvi vrsti zgoraj omenjena negotovost.

Trenutno, dokler nimamo niti take zasilne odredbe — zadeva je pereča že sedaj, ta mesec, danes — moremo apelirati le na socialni čut podjetnika. Pri sprejemih delavcev naj ima podjetnik pregled za daljšo bodočnost o uspevanju obrata. Naj vodi točne račune, koliko sme proizvajati na zalogo, koliko proizvajajo konkurenca, ali je trg stalen itd. Delavec, ki je sprejet v obrat, naj bi se čutil varnega glede svojega zaslužka, v kolikor je to odvisno od sposobnosti in modrosti poslovanja vodstva. Le izredni dogodki, ki nikakor ne morejo biti predvideni, dajo podjetniku upravičenost, da odpusti delavca. Delavec nikakor ne sme biti podjetniku postavka, s katero bi lahko kakor na borzi igral... Pri tem igranju lahko izgubi, kakor se to dogaja pač pri vsakem igranju. Toda te zgube navadno ne plača podjetnik, ampak delavec, ki postane brezposeln...

To je pa zlo, ki ga človekovo dostojanstvo nikakor ne more prenesti in nikomur ni dana pravica, da bi ga s tem ubijal in uprizarjal tovrstne umazane eksperimente baš na delavcu-trpinu.

Izboljšajte zdravniško ordinacijsko službo pri krajevni bratovski skladnici na Jesenicah

Vedno pogostejše so pritožbe, da pri bratovski skladnici v ordinacijski službi ni tistega reda in natančnosti kot je to potrebno. Dogaja se namreč, da v dopoldanskih urah, ko je ena ura določena tudi za zdravniški pregled obolelih družinskih članov, ordinirata v eni in isti ordinacijski sobi istočasno po dva zdravnika, da se nahajata v njej istočasno po več pacientov, katerim je to mučno in skrajno neprijetno, posebno ženam

in otrokom. Ne čudimo se, da je žena nekega zavarovanega člana, ki je šla s svojim obolelim otrokom v dopoldanskem, za to določenem času k zdravniškemu pregledu, izjavila, da v primeru obolenja rajši umre, kakor bi se pustila zdravniško preiskati v takih okoliščinah, kakor je to doživela s svojim otrokom.

Pričakujemo od krajevne bratovske skladnice na Jesenicah, da bo ordinacijsko službo svojih

Z Jesenic

Mestna občina bo s sodelovanjem Vincencijske konferencije oskrbela tudi letos počitniško letovanje revnih in bolehnih otrok. Ni še dokončno določeno, kam bodo otroci šli. Oziralo se bo seveda v prvi vrsti na to, da bosta kraj in preskrba splošno primerna okrepitvi slabotnih otrok. Pri odbiru kraja se bo oziralo na to, da prevoz otrok ne bo predrag, ker bo s tem večje število zdravljenja potrebnih in revnih otrok lahko deležno telesne okrepitve in razvedrila.

Prihodnja »Slavnostna številka« našega lista bo izšla v pomnoženi nakladi in v večjem obsegu pred zaključkom Slovenskega tedna dne 11. junija. Prosimo vse krajevne in okoliške tvrdke, da v to številko prispevajo svoje oglase!

Vse naše naročnike, ki lista ne prejemajo redno, prosimo, da nam vsak tak primer takoj sporoče in obenem javijo svoj točen naslov, da se ne rednosti odpravijo. Ob enem prosimo vse cenj. naročnike, da poravnajo zaostalo naročnino. Gorenjci, naročajte naš list!

Znaki slovenskega tedna naj bodo viden znak naše skupnosti in enotne miselnosti. Ne odklanjajte ga in storite svojo dolžnost. Današnji številki so priloženi programi Slovenskega tedna. Pokažite ga tudi drugim. Obiskujte prireditve in vabite svoje prijatelje!

Majhno senzicijo ima naše mesto. V seznamu »boljše« družbe je nastala neljuba vrzel, ki je kljub njenemu ranjenemu ponosu ni mogoče zamašiti. Je res križ z avtomobilskimi voznjaki, posebno ponoči, ko človek nič ne ve, pa naj bo še tako pošten in previden, kje bo zadel ob paragraf. Z Jesenic gre seveda glakdo, pri Kranju je pa že toliko skritih ovinkov, da se mu je zdelo potrebno naprej javiti svoj prihod. Pa so ga pričakali ter mu častno uniformirano spremstvo dali. Kranjčani res nič ne dajo na lepe obzore in premissljeno narajenost. Ko so mu razkazali znamenitosti Kranja, so ga potem sprejeli v Ljubljano. Ob za-

ključku tega poročila pa ogled mesta še ni končan. Njegovi prijatelji naj se pomirijo, ker ima dobro spremstvo in varno zavetje. Res, kdo bi si bil mislil.

Narcisno cvetje v nižjih legah Sv. Križa polagoma gine. Sveža bela polja se odpirajo v višjih pasovih proti pobočju Golice in zeleno popje je že skoro do samega vrha. Toda že naprej se je bati, da bo v binkoštnih spet pravo puščenje od strani izletnikov, ki bodo v trumah zasedli Golico in njene predele. Kljub našim ponovnim prošnjam se k zaščiti te flore vrste, ki kaže kmalu postati redka, ni pristopilo. Zakaj vendar ne, ko je v interesu nas vseh, posebno še tamošnjega prebivalstva, da se ohrani največja privlačnost tega gorskega letovišča v pogledu na značaj, ki mu ga to cvetje daje. Vsaka tosmerna akcija ne sme poznati nobenega kompromisa, ker obiskovalci tudi ne poznajo nobene meje pri uničevanju. Če se ne zgame ne oblast in ne tujsko prometno društvo, naj to zadevo uredijo sami svetokrižski kmetje, ker bodo samo oni čutili porazne posledice uničevanja njihovega naravnega bogastva. Treba je samo energične prepovedi ter kazenske sankcije za kršitev. Zganite se vendar!

Vzvišena in potrebna je misel, zanimati se in skrbeti za življenje naših ljudi, ki so v bližini mej naše domovine. Vsak čas je velika možnost inozemskega vpliva, da se ti naši ljudje odtujijo. »Na mejah« je list, ki je potreben in ga mora brati vsak, ki resnično ljubi svoj narod. Nobena slovenska hiša ne sme biti brez našega lista in ne sme biti gorenjskega kraja, ki bi ne dopisoval vanj.

Ceste na Murovi so kakor zaklete. Ne pomagajo nobena prošnja in nobeni dokazi, da je treba v interesu Jesenic, kot izhodni turistični točki, posvečati več pozornosti ne samo sredini mesta, ampak tudi periferiji, ki je zaradi svoje lepše lege izpostavljena ostri kritiki tujcev, ki jim je merilo le najslabši vtis. Ceste na Murovi, posebno Kosove ulice se moramo sramovati, ker so njene hibe takšnega značaja, da bi se z malo dobre volje v najkrajšem času odpravile. S prepovedjo, naj bi se preprečilo polivanje pomij in metanje različnih ostančkov, celo pepela, ki ob dežju zapro odtočne žlebove ob njih, tako da teče voda po cestiščih in odnaša nasuti pesek. Povsod je treba napraviti vsaj odtočne žlebove in ne tako plitke kakor so

Bolgarski pevci na Jesenicah

Na svoji turneji po Jugoslaviji je bolgarski moški pevski zbor priredil na Jesenicah v Sokolskem domu koncert narodnih in umetnih pesmi. Zasluga za vsestransko uspešno gostovanje gre mestni občini, ki je z dobro organizacijo pripravila bratskim gostom pač vse, kar more nuditi podeželsko mesto.

V nabito polni dvorani, v kateri so bili poleg ostalih tudi zastopniki vseh krajevnih korporacij in društev ter predstavniki oblasti, je zvenela pesem za pesmijo v ubrani zvočnosti in enofni barvni zlitosti. Silno basovno težišče je pod skraj da sugestivnimi gibi dirigenta krotilo tonsko obsežnost, da se ni vzpelo nad nekoliko šibkejših in mehkih višin tenorja, ki je v slehernem spevu zvenel kot srčna struna v bogastvu tonskih odtenkov. V tem je pač bistvo prave umetnosti, ki jo je zbor pod vodstvom dirigenta visokih kvalitiet razgalil hvaležni publiku, ki je bila zadeta v živo. Program se je zaključil s »Hej Slovani«, ki jo je pela vsa dvorana stoje.

Po koncertu je priredila mestna občina banket, na katerem je pozdravil brate Bolgare mestni župan g. Tine Markež, ki je v klenih in preprostih besedah poudaril pomen medsebojnih stikov za uresničenje velike slovanske misli. Za njim so pozdravili Bolgare zastopniki organizacij.

Med prijateljskim razpoloženjem, prepletenim s slovanskimi in slovenskimi spevi, smo obsuli vodjo bolgarskega zbora g. Peševa z vprašanji, toda ne iz gole radovednosti.

Kako ste zadovoljni z uspehom?

»Mislim, da je to vprašanje odvišno. Poglejte obraze mojih varovancev; ti so najboljši dokaz, da so s koncertom popolnoma zadovoljni. Da, srečni so. Odkar smo prišli med Slovence, se nam zde vsi dnevi kot najlepši prazniki.« G. Pešev je srečen in zna se smehljati.

Kako mislijo naši mladi

Miru hočemo!

Pred meseci je sovjetska vlada poslala vsem evropskim državam vabilo na mirovno konferenco, kjer naj bi se sestavil program, po katerem bi vse države delale za mir. Odziva pa ni bilo od nikoder.

In zakaj?

Zato, ker vsa Evropa pozna komunistični mir, saj ima dovolj zgledov povsod. Sicer se na prvi pogled zdi, da je to plemenita akcija. Toda takoj izgubi na plemenitosti, ko vidimo, kdo je dal zanj pobudo. — Kominterni! — Mi pa čutimo že preveč komunističnega miru. Preveč nam ga daje uživati. Prave namene hoče komunizem prikriti pod krinko miru in zato oznanja mir vsemu svetu. Ginljivo pridigujejo komunisti o fašističnem terorju in vojni nevarnosti, obenem pa kričijo in zahtevajo, da se tudi pri nas ponovijo mehiška preganjanja. Obožujejo Rusijo, varhinjo in zaščitnico miru, in se ozirajo nanjo, ko v njej sami divja boj, kakršnih malo pomni svetovna zgodovina.

zdravnikov uredila tako, da bo vsakemu od teh omogočeno vršiti službo v posebni sobi, kamor bo sprejemal le po enega bolnika. Sicer je drugod običaj, da zdravnik ordinira za tapeciranimi vrati, vendar take ureditve od bratovske skladnice za enkrat niti ne zahtevamo in bomo zadovoljni vsaj s to skromno preureditvijo. Prosim!

Kaj mislite o Slovencih in naši pesmi?

»Mnenja sem, da misel ne more obseči tega, kar čutim do Slovencev. Od nas se ne razlikujejo po ničemer drugem kot po jeziku. So odkritosrčni, veseli ljudje, z globoko čutečo dušo in veliko prirodno inteligenco — narod, ki stoji na vrhu slovanske skupnosti. Kljub krasoti in izvirnosti pa me včasih slovenska pesem zaboli, ker je v nji toliko ubitega hrepenenja in vriska, pomešanega s pelinom, toliko odtenkov prestanega gorja in trpljenja, toliko dokazov tlačenege, za svobodo borečega se naroda. In vendar je baš to spet nov dokaz, kako globoka in neizčrpnega bogastva polna je njegova duša.« Smehljaj se je in ni se sramoval svoje ginjenosti.

In Slovenija sama?

»Imam vtis, da je Slovenija prostor, na katerem so nakopičene vse lepote v dovršeni obliki. Zdi se mi, da vsa ta prirodna barvitost odmeva v značaju Slovenca, katere lepote je umel zlit v vsa svoja dela, posebno v narodni pesmi. Jesenice z okolico skoraj na las nalikujejo Plovdivu z njegovo okolico in baš tu je iskati vzrok, zakaj se med vami počutimo tako brezskrbno domače in srečne. Odkrito vam povem, da bi najrajši ostali kar tukaj med vami in peli z vani, kakor znajo peti samo Slovani.«

G. Pešev je povedal vse, kar se v kratkem povedati da. Po prilžnostnih vprašanjih v splošnih razmerah v Bolgariji, o katerih se je nad vse povoljno izrazil, smo se iskreno poslovili z upanjem, da bi se spet skoro sešli. Na koncu je izročil iskren pozdrav vsem našim čitateljem in prijateljem.

Drugo jutro so se odpeljali na Bled in dalje v Bohinj. Pevcem bratskega bolgarskega naroda želimo na nadaljnji poti še mnogo uspehov in kadar se vrnejo v svojo domovino, naj ji izročijo naš iskreni pozdrav.

Mi res hočemo miru, a ne miru Španije in Rusije. Hočemo miru, toda ker vemo, da miru ne bo, dokler ga bo delala kominterni, se bomo za mir sami potrudili. Za mir pa bomo delali, če se bomo borili proti komunizmu, ki hoče zrušiti mir Kristusov in vso krščansko kulturo, ki hoče uničiti vero v Boga in povzročiti splošno klanje in revolucijo. Nikdar še ni človeštvo hitelo nasproti takim nevarnostim kot danes. Saj je brezbožni komunizem izmed vseh nevarnosti največji. Saj združuje v sebi vse zlo človeške propalosti, ki je vseobsegajoča, splošna in satanska. Ne bojimo se mi za Cerkev, saj je božja ustanova in velja zanj božja obljuba. Mi se bojimo zgolj za človeške socialne in državne ustanove, ki jih brezbožna komunistična propaganda razkraja ter tako podira temelje najtrdnjših socialnih in državnih tvorb. Mi se zavedamo te velike nevarnosti brezbožnega komunizma, mi hočemo pravi mir, zato mi pa napovedujemo brezbožni boj. Mi vojščaki Kristusovi hočemo Kristusov mir in zato sprejemamo borbo, saj se zavedamo svoje moči. Ni nas strah tega sklepa, storili smo ga premišljeno in dosledno, nepopustljivo ga bomo izvajali.

Iz src slovenske mladine se trga odločna zahteva: »Mi hočemo miru!« To je naše geslo in s tem vzklikom gremo v boj do konca, saj vemo, da bomo zmagali mi, kajti naša moč je silna in z nami je Bog!

Slovenski fant.

Jeseniški Slovenski teden

Središče gorenjske prosvete, Krekov dom, je poln živega razpoloženja ob pripravah na slovenske praznike. V pričakovanju velikih manifestacij je življenje v njem razburkano do skrajnih mej, saj so priprave zajele vsakega v veliki družini ter ga vklenile v skupen vzpon navdušenja za namene Slovenskega tedna. Živo se giblje vse gorenjsko prosvetno ožilje. Od vsepovsod prihajajo prijave udeležencev; prijavljajo se skupine narodnih noš, konjeniki, kolezarji, vozaške skupine in organizirana slovenska mladina.

Pod pokroviteljstvom gorenjskih županov bo slovesna otvoritev tedna na binškojstni ponedeljek ob 8. uri zvečer na Krekovem stadionu z uvodnimi koračnicami godbe Krekovega društva. Ob isti uri bodo stekle vse tri bakladne štafete in sicer: prva iz kroparskega kota, koder se prižge bakla v starem plavžu s pozdravnim nagovorom, druga štafeta bakla se bo prižgala v cerkvi na blejskem otoku in tretja na Aljaževem grobu pod Triglavom. Vse tri štafete bodo

pritekale ob isti uri na Jesenice, kjer se bo ob pozdravnem govoru slovenski mladini prižgal slovenski kres. Ogenj, prinešen iz teh treh dolin, bodo pozdravile fanfare. Med tekom štafet, točno ob pol 9. uri zvečer bodo zagoreli kresovi po vrhovih vse Gorenjske. To bo znamenje, da so se prazniki Gorenjske pričeli.

Za čim jasnejši poudarek teh naših praznikov prosi glavni odbor JST vse hišne posestnike na Jesenicah, da razobesijo zastave že na binškojstni ponedeljek, ki naj vise ves teden. Ista prošnja velja za vse hišne posestnike na Gorenjskem.

V dneh Slovenskega tedna se bodo prodajali znaki, katerih lastniki imajo prost vstop k vsem prireditvam Slovenskega tedna — razen sobotne predstave. Znake bodo prodajala dekleta po mestu in okolici ter blagajna v Krekovem domu ves teden. Naj ne bo nikogar, ki bi tega znaka javno ne nosil v teh dneh, ko bo manifestirala slovenska in katoliška misel.

Gorenjska dijaška zveza

Zdi se, da je splošno organizatorično gibanje slovenskega življenja zajelo prav vse plasti. Družabni pretresi zadnjih let so poleg stanov najgloblje zadeli našo mlajšo generacijo ter jo s svojimi učinki prisilili, da se je začela ozirati po obrambnih sistemih, katere je končno našla v organizacijah z različnimi idejnimi temelji in se tako po prepričanjih porazdelila in vsidrila. Morali smo slediti močnejši in plodnejši inicijativi katoliških organizacij, katerih mlajše edince so se stanovsko osamosvojile in kot veje vsestranske katoliške skupnosti zasnovale svojim stanovskim potrebam odgovarjajoč organizatorični sistem. Tako se je porodila naša najmočnejša organizacija slovenskih fantov, kateri je sledila organizacija »mladih delavcev« in organizacija »mladih borcev«, v katero se je vsidrila dijaška katoliška mladina s sedežem v Ljubljani.

Uspeli te poslednje središčne organizacije srednješolske mladine so poživili gibanje gorenjskih katoliških dijakov, ki je v takem razmahu, da bo ob priliki jeseniškega Slovenskega tedna postavljen prvi spomenik Zvezi gorenjskih dijakov. Na peti dan Slovenskega tedna bodo z dramskim prikazom župančičeve »Dume« otvorili prvo zborovanje GDZ, ki naj začrta bodoči program in vrže sidro na tleh gorenjskega prosvetnega žarišča.

Prav je, da se poslednji stanovski odtenki v organizacijah zavarujejo in potrebno je, da se s tem okrepi zavest skupnosti in samozavest poedincev. Združenje naše mlajše katoliške inteligence pa moramo tem bolj iskreno pozdraviti, ker se organizira cvet naroda, iz katerega bodo izšli katoliški voditelji za katoliški narod.

Ce bi jeseniški Slovenski teden ne dosegel ničesar drugega, kot to, da bo poklical v življenje GDZ, bo dosegel veliko. Mi pa vemo, da to ne bo vse in prepričani smo, da bo mejnik, ki ga bo postavil v naše kulturno življenje, najvažnejši činitelj vsega bodočega dela.

Zapiski uredništva

A. V. v L. V svojem dopisu se razpisujete o gnevu, ki vam je »pokvaril ves apetit in razpoloženje« zaradi članka v naši zadnji številki pod naslovom »Priznati je treba«. Na koncu pisma pribijate, da so »takile članki pravcata zloraba tiskovne svobode«. Res ne vem, ali naj priznam tem besedam duhovitost šale, ali naj dam prednost prepričanju, da je vaš pojem o svobodi pomanjkljiv. Vsekakor pa sem vam dolžan hvalo za dobrohotno, čeprav nepotrebno svarilo. Hvala in na svidenje!

Ah! Jesenice. Pismo sem kljub vaši bojzani, da se bo mogoče izgubilo, prejel in — vsa čast naši pošti — tudi prebral s priloženim dopisom vred. Vaš članek bi bil kar dober, če ne bi bilo v njem preveč osebnih podatkov, ki bi vas utegnili izdati. Svetujem vam, da se v bodoče držite strogo objektivnega merila, kajti le tako boste lahko koristno sodelovali.

A. S. J. Vprašate me, zakaj se ne razpišemo o »najbolj perečem vprašanju jeseniškega življenja, ki da je v vzročni zvezi z industrijo«. Menda ste prezrli topoglednim potrebam krojene članke v prejšnjih številkah lista, ali pa so se vam zdeli — ker ste pač mladi — premalo udarni. Če je tako, potem naj zadostuje: vse o pravem času, ki daje tudi člankom koristno dejstvom in upoštevanja vredno merilo. Potrpajte!

S. J. Kranj. Vašega članka ne morem priobčiti, ker je — oprostite izrazu — nesramen. Če hočete biti koristni, kakor pravite, potem molčite.

Z. V. J. Naš list ni organ za razna posredovanja in tudi ne mesto, kamor naj bi se odlagale smeti. Vaš predlog pa močno diši še po nečem drugem. Ne pričakujte ničesar in ne zamerite.

K. L. R. Članek priobčimo prihodnjič. Zglasite se osebno.

Poravnajte naročnino za naš list!

JUSTI PUČKO, JESENICE

Kralja Petra cesta števil. 12

Velika zaloga svetovno znanih dvokoles, kakor tudi vsi h kolesom pripadajoči deli. Kolesa se dobijo na ugodne mesečne obroke!

pri prvih popravilih dohodnih poti, ampak bolj globoke, katerih namen je treba prilagoditi nag-njenemu cestišču. Drugače ti žlebovi nimajo pomena, ampak nasprotno služijo odlaganju odpadkov in smeti, ki tam gnijejo in povzročajo v toplih dneh neprijeten duh. Dokaz, da naj se vzporedno s popravili in regulacijo poti na Muravi in Kosovi ulici posveča več pozornosti kanalizaciji, je cesta k cerkvi, ki je bila lepo urejena, pa jo je zadnji naliiv razkopal in napravlil ves pesek na glavno cesto. Tako delo vsekakor ni koristno in ne gospodarsko, zato naj bi v bodoče tozadevni urejevallec podredil svoj regulacijski načrt zahtevam po trajnosti javnih del in radikalni izvedbi, ne pa samo čim hitrejši in začasni okrasitvi.

Skupina nemških železničarjev je prispela v nedeljo, dne 22. maja t.l. na kratek oddih v Jugoslavijo. — Na jeseniški postaji so jih pozdravili slovenski tovariši in jim v kolodvorski restavraciji priredili večerjo. S posebnim vlakom so nadaljevali pot v Split, na povratku si bodo ogledali gorenjske znamenitosti in naravne lepote.

Krajevni vlaki Jesenice-Podnart-Kropa in obratno so začeli s 25. majem redno voziti. Vlak, ki je dosedaj odhajal z Lesc-Bleda ob 5.15, odhaja iz Podnart-Krope ob 4.47, iz Otoč ob 4.52, iz Radovljice ob 5.05. Vlak, ki je odhajal z Jesenic ob 6.25, prihaja v Radovljico ob 6.58, v Otoč ob 7.07, v Podnart-Kropo ob 7.12. Vlak pa, ki odhaja sedaj z Jesenic ob 22.30, bo prihajal v Radovljico ob 22.59, v Otoč ob 23.10 in v Podnart-Kropo ob 23.16.

Prošnja.

Vincencijeva konferenca nujno potrebuje za leto, redno ženo čevlje števil. 38, še boljše števil. 39. Morda imate doma kake čevlje, ki bi jih lahko pogrešali, a bi koristili ubogi. Prosimo, da naše prošnje ne prezrete! Čevlje pa, ki jih nameravate podariti, oddajte v trgovini Krekovega doma.

S Koroške Bele

Jugoslovanski nacionalisti so v drobnih skrbih zaradi simpatij ZZZD do »Jugorasa« in poskušajo udušiti svojo osamljenost v vpitju o fašistični ideologiji, ki da že pronika v organizacijo ZZZD, katera baje že uvaja fašistični sistem. Mi dobro vemo, da je vse to vpitje le golo ljubosumje zaradi hitrega razvoja ZZZD, ki dobiva vse trdnjše in razsežnejše polje svojega delovanja in grozi ustaviti politično razbijanje jugoslovanskih na-

cionalistov v delavskih vrstah. Smo na poti, ki bo odločila organizacijsko sposobnost in življenjsko vrednost delavskih organizacij, zato je razumljivo to kričanje, ker vedo, da bi bili oni — jugoslovanski nacionalisti namreč — med prvimi, ki bodo morali umakniti svoje roke od snovanja delavske solidarnosti za enotnost delavskega gibanja pri nas, ki naj mu enkrat za vselej utrdi pravico do enakopravnega življenjskega deleža med stanovi in mu da pečat plemenite borbe za pravično rezani kruh. Temu načelu pa se bo morala podrediti vsaka dvoreznost, kar se pa seveda strašno upira pokvarjenemu nacionalnemu želodecu.

Bliža se čas birme in prvega sv. obhajila. V ta namen potrebujete za svoje otroke molitvenike, rožne vence, venčke, slike, albume itd. Vse to dobite lepo in okusno ter po zmerni ceni v trgovini Krekovega doma.

Slavko Savinšek:

Med Mežakljo in Mirco

(Dalje)

»Čemu? Saj so ti že oni povedali. Če bi bila jaz tvoj fant, ne bi pustila kaj takega s svojim dekletom, da veš!«

A že je ihta pri kraju. Anica krene dalje, pred njo družba, ob njeni strani Jože. Z očmi viši na kipečih Aničinih ustnicah, tih in nem; v njem pa se drobi, kakor bi kdo trl orehe, naglo, siloma.

Družba zavije že med prve hiše v vasi. Nekam tihi so vsi, nič se noče prav razviti razgovor med njimi. Nekaj kakor mora leži vsem na duši, kakor tista neznosna tišina pred viharjem, predne se zasveti prvi blisk in udari prva strela.

Govore samo posamezniki; pa še ti pritajeno, kakor strahoma.

Anica pripoveduje obojavljaje se Joži dogodek. Skoro trgati mora Jože iz nje besedo za besedo.

»Čemu mi očitajo vse častnike in uradnike! Ali morem kaj za to, če nore vsi za menoj? Sicer pa to ni nič hudega! Kaj sem še storila, da bi mogel kdo kamen vreči vame? Seveda, nevoščljivi so mi, ker z menoj vsi radi govore, zanje

pa se nihče ne zmeni. Sem mar jaz kriva, če niso vse lepe?«

»Hudobni so, Anica, in ti zavidajo, verjemi. Saj so meni tudi pravili vse mogoče; še celo gospod kaplan Tone mi je oni dan pripovedoval, da se včasih ne vedeš kot se spodobi. Pa sem mu povedal, da te dobro poznam in vem, da nisi nič hudega storila.«

»Še temu se je treba vtikati vame! Ali naj samo doma sedim in šivam in molim in kvečjemu še v cerkev hodim?«

V tem in takem pridejo do gostilne pod klančcem prav na drugem koncu vasi in krenejo vanjo. V drugi, manjši sobi, je prijetno toplo, sonce sveti vanjo skozi okno in brž posedejo okrog edine mize. Anici in Jožetu puste prostor na kraju.

V začetku noče pogovor nikamor, vsi se love za besedami. Mihec skuša zapeti, pa nihče noče pritegniti. Urška predlaga, da se gredo kapucinarja, pa nikdo ne potegne z njo. Fantje hlastno pijo in tudi deklice več kot navadno. Seveda, žegen je bil slan včeraj in danes in pot izžeja.

No, pa pride z vinom počasi dobra volja. In z dobro voljo pesem in šala in smeh. Počasi se dvigne oblak, ki je ležal na srcih, v očeh; mora popusti, ki je tiščala duše. Mladost ne prenese grenkobe. Posebno pomladi ne! Celo skozi rane prši sneg, skozi kri se rdeče smeje zdravje in razposajenost.

Košir Jože, Jesenice

moda, konfekcija, manufaktura

IVAN BERNIK

JESENICE, GOSPOSVETSKA CESTA

Imam vedno sveže goveje in svinjsko meso, teletino, klobase, salame in šunko, suho meso in slanino po najnižjih dnevni cenah

Priporočam se za obilen obisk!

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti, pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti, se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, mora priti

v Katakombe

Prišla je velika količina izbornih vin. Vsak se lahko sam prepriča, da je to resnica

SATTLER LESJAK JESENICE

modna damska konfekcija, dela po zadnji modi in po nizki ceni

Vsi agitirajte za naš list!
Zahtevajte „Na mejah“ v vseh gostilnah in kavarnah!

Za električno

vse najcenejše in ugodnejše pri

Jože Markež

elektrotehnično podjetje

Jesenice, Murova, tel. 605

*Varno
naložite svoj
denar!*

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obrestuje vse stare in nove vložke po 4%. Nove vezane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanjso garantirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi zadružni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.